

Sygn. akt II Ca 779/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 sierpnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Kielcach II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Magdalena Bajor-Nadolska (spr.)

Sędziowie: SSO Małgorzata Klesyk

SSR Teresa Strojnowska (del.)

Protokolant: protokolant sądowy Beata Wodecka

po rozpoznaniu w dniu 21 sierpnia 2013 r. w Kielcach na rozprawie

sprawy z powództwa S. T.

przeciwko Gminie K.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Kielcach

z dnia 2 stycznia 2013 r. sygn. VIII C 429/11

oddala apelację, przyznaje od Skarbu Państwa – Sąd Rejonowy w Kielcach na rzecz adwokat A. M. kwotę 738 (siedemset trzydzieści osiem) złotych tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu w postępowaniu apelacyjnym, zasądza od S. T. na rzecz Gminy K. kwotę 600 (sześćset) złotych tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.

Sygn. akt II Ca 779/13

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 2 stycznia 2013 r. Sąd Rejonowy w K. oddalił powództwo S. T., którym domagał się od Gminy K.-Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie w K. zapłaty odszkodowania za szkodę powstałą w związku z niewydaniem decyzji o przyznaniu mu dodatku mieszkaniowego za wskazane w pozwie miesiące. Szkodą obejmowała równowartość nieprzyznanych dodatków mieszkaniowych, czynszu uiszczanego przez powoda w okresie 6 miesięcy, za które nie przyznano mu dodatku mieszkaniowego i koszty dojazdów powoda do stosownych urzędów, a także koszty porad prawnych.

Sąd Rejonowy w uzasadnieniu swojego rozstrzygnięcia wskazał, że roszczenie nie znajduje uzasadnienia na płaszczyźnie art.417¹ k.c., bowiem nie można pozwanemu przypisać odpowiedzialności za bezprawne działanie jakie w ocenie skarżącego polegało na niewydaniu decyzji w przedmiocie dodatku mieszkaniowego. Konieczną przesłanką żądania odszkodowania z tej podstawy jest uprzednie stwierdzenie we właściwym postępowaniu niezgodności z prawem niewydania orzeczenia lub decyzji administracyjnej. W zakresie decyzji administracyjnych

takie postępowanie jest natomiast przewidziane w art.149 oraz art.154 w zw. z art. 3 § pkt ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. prawo o ustroju przed sądami administracyjnymi. Sąd wskazał, że niezbędne do rozstrzygnięcia odpowiedzialności strony pozwanej wobec powoda za niewydanie decyzji w przedmiocie dodatków mieszkaniowych jest istnienie rozstrzygnięcia wydanego przez sąd administracyjny uwzględniającego jego skargę na bezczynność strony pozwanej, którego powód nie przedłożył.

O kosztach procesu Sąd Rejonowy orzekł na podstawie art.98 k.p.c.

Apelację od tego wyroku wniósł pozwany zaskarżając go w całości. Zarzucił:

- sprzeczność istotnych ustaleń Sądu Rejonowego z treścią zebranego materiału dowodowego polegającą na przyjęciu, iż w działaniu organu – Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie w K. polegającemu na uporczywej, bezpodstawnej odmowie przyznania powodowi dodatku mieszkaniowego nie można przypisać znamion bezprawności, a tym samym, że powód nie odniósł szkody w tym zakresie, podczas gdy zarówno wysokość szkody, jak i związek przyczynowy pomiędzy bezprawnością działania pozwanego, a jej wystąpieniem zostały wykazane;

- naruszenie przepisu postępowania, które miało wpływ na wynik sprawy, a mianowicie art. 233 § 1 k.p.c. poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów, zbyt dowolną ich ocenę, oparcie rozstrzygnięcia jedynie na twierdzeniach pozwanego, nie danie wiary dowodom przytaczanym przez stronę powodową.

W oparciu o powyższe zarzuty wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uwzględnienie powództwa, ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji; zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu za obie instancje i zasądzenie na rzecz pełnomocnika ustanowionego z urzędu kosztów pomocy udzielonej powodowi, gdyż nie zostały one pokryte w żaden sposób.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie wobec bezzasadności podniesionych w niej zarzutów.

Sformułowany w apelacji zarzut dotyczący naruszenia art. 233 k.p.c. jest chybiony z uwagi na to, że Sąd Rejonowy nie czynił ustaleń faktycznych w sprawie, z uwagi na podstawę prawną oddalenia powództwa. Niespornymi natomiast były fakty dotyczące działań powoda zmierzających do uzyskania dodatku mieszkaniowego i działań Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie w tej sprawie

Bezzasadne jest przede wszystkim prezentowane przez apelującego stanowisko, jakoby Sąd I instancji bezpodstawnie odmówił przypisania działaniu pozwanego cech bezprawności. Jak wynika z treści pisemnych motywów zaskarżonego orzeczenia, Sąd Rejonowy dokonał prawidłowej, wnikliwej analizy i oceny zasadności zgłoszonego w pozwie roszczenia powoda, opartego na art.417¹ § 3 k.c., w szczególności przekonująco argumentując uznanie, iż w okolicznościach niniejszej sprawy nie zostały spełnione przewidziane w powyższym przepisie przesłanki odpowiedzialności odszkodowawczej pozwanego.

Zgodnie z przepisem art. 417¹ § 3 k.c., roszczenie odszkodowawcze po stronie powoda mogłoby powstać w sytuacji gdyby zostało stwierdzenie we właściwym postępowaniu administracyjnym, iż działanie urzędu polegające na niewydaniu decyzji administracyjnej, przyznającej na jego rzecz dodatek mieszkaniowy, było niezgodne z prawem. By stwierdzić przewlekłość w postępowaniu administracyjnym, a więc dla uzyskania prejudykatu określonego art. 417¹ § 3 k.c., niezbędne jest uprzednie złożenie skargi na bezczynność, którą przewiduje art. 3 § 2 pkt 8 p.p.s.a. Jeżeli sąd administracyjny uwzględni skargę, zobowiązuje organ do wydania w określonym terminie decyzji (art. 149 p.p.s.a.). Dopiero niewykonanie tego orzeczenia uprawnia osobę, która poniosła szkodę, do żądania odszkodowania przed sądem powszechnym od organu, który nie wykonał orzeczenia (art. 154 § 4 i 5 p.p.s.a.). Jeżeli w ciągu trzech miesięcy poszkodowany nie uzyska odszkodowania od organu administracyjnego, może żądać odszkodowania przed sądem powszechnym (art. 154 § 5 p.p.s.a.). Alternatywną drogą jest wniesienie zażalenia na niezalatwienie sprawy w terminie lub przewlekłe prowadzenie postępowania na podstawie art. 37 k.p.a. Postanowienie organu wyższego

stopnia uwzględniające zażalenie stanowi wówczas prejudykat, o którym mowa w art. 417¹ § 3 k.c. , będący warunkiem koniecznym powstania uprawnienia żądania naprawienia szkody. Tymczasem z treści przedłożonej przez powoda decyzji Samorządowego Kolegium Odwoławczego w K. z dnia 3 kwietnia 2007 r. (k.216) wynika jedynie, iż organ ten uchylił zaskarżoną przez powoda decyzję administracyjną, dotyczącą wstrzymania wypłaty dodatku mieszkaniowego i umorzył postępowanie organu pierwszej instancji, nie stwierdził natomiast okoliczności o jakich stanowi art.417¹§3 k.c. Wobec powyższego należy stwierdzić, iż powód nie wykazał, by stwierdzono „we właściwym postępowaniu”, iż brak decyzji o przyznaniu dodatku mieszkaniowego był niezgodny z prawem. Słusznie też Sąd Rejonowy zwrócił uwagę na fakt oddalenia powoda przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w K. skargi powoda na bezczynność organu administracji w sprawie z jego wniosku o przyznanie dodatku mieszkaniowego za miesiące od marca do listopada 2008 roku.

Reasumując należy stwierdzić, iż Sąd Rejonowy trafnie uznał, iż powód nie wykazał okoliczności świadczących o zasadności powództwa, gdyż nie udowodnił zaistnienia przesłanek wskazanych w art. 417¹ k.c., warunkujących powstanie po jego stronie roszczenia odszkodowawczego. W tym stanie rzeczy powództwo zasadnie podlegało oddaleniu, co nakazuje uznać za prawidłowe zaskarżone orzeczenie.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd Okręgowy na podstawie art.385 k.p.c. oddalił apelację.

O kosztach postępowania apelacyjnego Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art.98 k.p.c. w zw. z art. 391§1 k.p.c. Na ich wysokość w kwocie 600 zł złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika pozwanego, ustalone na podstawie § 6 pkt 4 w zw. z § 12 ust.1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu.

O kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu powodowi w postępowaniu apelacyjnym przez adw. A. M. Sąd Okręgowy orzekł na podstawie §2 w zw. § 6 pkt 4, § 13 ust.1 pkt 1, §19 i § 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

SSO M.Klesyk SSO M.Bajor - Nadolska SSR(del.) T.Strojnowska